

rente se ad remotas provincias, et ibi merces trahentes, etc. quæ damna inde sequantur, ibidem. — Mercator an teneatur ostendere libros suos ad fundandam intentionem actoris, et quando, n. 6 l. 17 tit. 2 part. 5. — peritus in exercitio præsumitur lucrare, nisi infra annum contrarium fuerit protestatus, n. 5 l. 29 t. 11 p. 4. — Et potest pecunia mercatori dari, ut inde percipiat justos quæstus, ibid. — Mercator si sibi tradita sit dos ob timorem dilapidationis mariti, an cum eo tum pacisci possit, ut capitale semper sit saluum viro et uxori, n. 5 l. 29 tit. 11 part. 4. — si statim, quoddam recepit litteras pagamentorum, non contradixit, consentire eis videbitur, n. 2 l. 6 tit. 1 part. 5. — si est solitus lucrare, si ei depositum debito tempore non reddatur, an possit agere pro interesse lucrj, n. 9 l. 8 per text. ibi, tit. 5 p. 5. — Et in curia mercatorum judicari debet de bono, et æquo omissis juris solemnitatibus, et qualiter hoc intelligatur, gloss. in præm. tit. 7 part. 5. — An tamen ibidem servari debeant leges, et jura civilia, ibidem. — Et qualiter in curia mercatorum pœna peti possit, et an Priores, et Consules mercatorum possint facere statuta pœnalia, ibidem. — Et an valeat consuetudo, quod etiam in magna quantitate credatur libris mercatorum, ibid. in fin. — Mercatores propriè loquendo, quæ dicantur, et quid si sint in matricula mercatorum, et mercantiam non exerceant, n. 1 l. 1 tit. 7 part. 5. — non debent inter se facere pactum, neque monopolium, ut unus non vendat, nisi ad certum pretium, vel simile, nisi ex Principis privilegio; et quando Princeps illud dare debeat, n. 2 l. 2 tit. 7 part. 5. — Et an hoc possit consuetudine acquiri, et an longi temporis, vel alia, dict. num. 2 dict. 1. 2 tit. 7 part. 5. — Mercatores an possint conveniri tempore nundinarum ex Principis scripto, sive à civibus, vel à dominis terræ, ibidem in num. 6. — quod sint publicè in aliquo loco utile est, dignior tamen est civitas, si habeat abundantiam rerum ex proprio territorio, quàm si per mercatores abundet, n. 1 l. 4 tit. 7 part. 5. — si spoliuntur in itineribus, an et quando villa, seu dominus territorii ad emendam teneatur, et quid si illi, qui fecerunt violentiam, erant fortiores, n. 7 et 8 dict. 1. 4 tit. 7 part. 5. — Et quid si maleficio fiat in confiniibus villæ, et in continenti deprædator se transtulerit ad alium territorium, vel factum fuit de nocte, ibid. — Mercatores si sint clerici, an ad pedagia teneantur; et alia in hoc vide n. 3 l. 5 t. 7 p. 5. — in qua quantitate pedagia solvere debeant, et an debeant solvere ex rebus, quas sui, et suorum causa adducunt, et an et quando in hoc stetur ipsorum juramento, n. 4 et 6 l. 5 tit. 7 part. 5. — Et quid si ex tali re usus fuit, quia sui causa portabat, si postea mutato proposito illud vendiderit, an tunc teneatur ad solutionem tributi, ibid. in n. 8. — Mercatores ex quibus rebus pedagia solvere non teneantur, ibid. in gloss. omnibus illius l. 5. — à certo et solito itinere deviare non debent causa defraudandi portagia, et tributa, n. 13 ibid. per illum text. — Et si illud fecerint; neque portagia solvant, an omnes res suæ, quas adducunt, confiscantur, n. 1 l. 6 t. 7 p. 5. — Et quid in minoribus viginti quinque annis, ibid. n. 5. — Et an ipsi sic occultantes rem illam perdant ipso

jure, vel post sententiam, ibid. in n. 5. — Mercator si res suas in domo alterius ponat, illæ res non sunt obligatæ domino domus pro pensione domus, n. 4 l. 5 t. 8 p. 5. — Mercatores an teneantur contribuere ad resarciendum damnum uni ex eis datum, eo quod causa levandi navim res suas in mare projecit, et qualiter hoc fieri debeat, et quo tempore, gloss. l. 5, 5 et 6 per text. ibi, tit. 9 part. 5. — Et an credatur libro socii mercatoris super damnis contingentibus in rebus societatis, vel aliter probare teneatur, n. 4 l. 7 tit. 10 part. 5. — Mercator semper præsumitur lucrare nisi contrarium probetur, n. 2 l. 13 tit. 10 part. 5. — Et an ipsi succumbat probatio, quando asserit non lucratum fuisse, ibidem. — Mercatores, et tenentes cambia, stipulantes, et exigentes inter usurium de nundinis in nundinas, an licitè faciant, n. 2 l. 31 tit. 11 part. 5. — Mercator obligando bona sua omnem mercantiam suam obligasse videtur, n. 4 l. 5 t. 13 part. 5. — Mercatores si sint plures, et unus aufugiat, aliqui verò occurrentes solutionem receperunt, an ipsi cum aliis lucrum illud communicare teneantur, num. 6 l. 7 tit. 6 part. 6.

MERCANTIA est quoddam corpus universale, et videtur obligata, quando mercator bona sua obligavit, n. 4 l. 5 tit. 13 part. 5. — Merces quas mercatores invehunt in domum conductam, an sint obligatæ pro pensione domus, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 5.

MERCATUM quid significet, n. 6 l. 1 tit. 11 part. 1. — Mercata an de novo fieri possint in aliquo loco sine Principis licentia, et quando sic, n. 2 l. 5 tit. 7 p. 5. — quæ nullam habent franquitiā non habent privilegia nundinarum, ibid.

MERCENARIJ de suis salariis solvere debent decimas, n. 4 l. 9 tit. 20 part. 1. — Mercenarius si in alieno fundo fodiens, fodinam argenti advenit, quam partem ibi habebit, n. 13 post princip. l. 5 tit. 13 part. 2. — potest etiam in diebus feriatis marcedem ad alimenta petere, n. 4 in fin. l. 53 tit. 2 part. 5. — à domino concuctus ut fodiat pro inveniēdo thesauro, si illud invenit, totum debet esse domini, n. 6 l. 45 tit. 28 part. 5. — si furtum fecerit, an et quando pro eo actio de furti conveniri possit, n. 5, 4 et 6 l. 17 tit. 14 part. 7.

MERETRIX obligationem in ecclesia facere non potest, n. 8 l. 40 tit. 19 part. 1. — justè accipit, ut meretriceatur, licet malè faciat, n. 5 l. 10 tit. 23 part. 1. — Et ideo ex talibus potest facere eleemosynam, ibidem. — Meretrices possunt à vicina expelli, et semper conducunt domos ad mensem, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 5. — Meretrix an possit exigere sibi ob meretricium commissum, n. 2 l. 58 tit. 11 part. 5. — Meretrices an illud quod turpiter, et libidinis causa acceperint, restituere teneantur, saltem in foro animæ; et quibus, et an de talibus possint testare, vel an ab eis ita datum repeti possint, sive promissum impleverint, sive non, n. 2 l. 53 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — Meretrix propriè quæ dicatur, num. 5 dict. leg. 55 tit. 14 part. 5. — si acceperit pignus pro securitate solutionis, an pignus ab ea revocari possit, vel an ipsa agere possit contra donantem, ut pignus redimat, n. 4 dict. 1. 5. — an possit exigere, et petere sibi promissum libidinis causa, dict. n. 4 dict. 1. 53 tit. 14

part. 5. — dicitur turpis persona, et quid de illa, quæ causa libidinis passa est aliquem secum commiseri, n. 2 l. 12 tit. 7 part. 6. — si vocetur mulier, quæ illud fuit, sed jam nupta est, an vocans teneatur actione injuriarum, n. 7 in fin. l. 1 tit. 9 part. 7. — Et an raptus meretricis sit punibilis, vel non, et quando sic, n. 7 l. 2 per text. ibi, tit. 19 part. 7. — Et an meretricibus existentibus in publico lupanari possit vectigal imponi, n. 2 l. 2 tit. 27 part. 7. — Meretrices non sunt dignæ legum laqueis innodari, num. 1 l. 5 tit. 29 part. 7. — si capiantur propter ejus delictum, cum masculis, neque cum honestis fœminis carceratis, esse non debent, ibidem.

MERUM IMPERIUM quid sit: et de hoc vide n. 2 l. 18 tit. 4 part. 5, et n. 2 l. 2 tit. 23 part. 4. — Et an episcopi illud imperium habeant, ibid. in fin. dict. n. 2 dict. 1. 18. — Et an merum imperium possit præscribi contra Principem, et quid jure Ordinamenti, n. 5 ibid. — Merum imperium non venit, nisi nominatim concedatur, n. 4 ibid. et numerus similis qui idem dicit in n. 1 l. 7 tit. 18 part. 5. — residet apud judices ordinarios provinciæ ratione officii, n. 5 dict. 1. 2 tit. 4 part. 5. — an possit præscribi, n. 5 l. 6 tit. 29 part. 5. — et mixtum imperium habere præsumitur in aliquo loco dominus, qui ibidem habuit furcas erectas per tringinta annos, licet ibidem nullus fuerit suspensus, quia casus non evenit, n. 8 l. 15 tit. 31 part. 5. — imperium quanto tempore præscribitur contra Principem, n. 11 l. 15 tit. 31 part. 5. — Et si præscribitur per centum annos, an fama, vel opinio de contrario sufficiat, vel testes, ibid. — Merum imperium an veniat in generali donatione villæ, seu castri facta alicui, vel ecclesiæ, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 5. — et mixtum imperium generaliter est concedendum, dict. n. 4 l. 9. — imperium est de regalibus, et adhæret ossibus Principis, n. 8 per text. ibi dict. 1. 9 tit. 4 part. 5.

METROPOLITANI non habent jurisdictionem in subditos suffraganeorum nisi in casibus à jure expressis, n. 2 in med. l. 10 tit. 5 part. 1. — providebunt beneficia suffraganeorum, quando ipsi fuerunt negligentes in termino sibi dato, et si Metropolitanus neglexerint, providebit Papa, nam. 1 in princ. l. 9 tit. 16 part. 1. — Et an ille, cui electio devolvitur, debeat providere secundum illas qualitates, secundum quas eligere debebant primi electores, vel collectores, ibidem. — Metropolitanus à concilio puniri non debet, quando ipse tanquam caput, ibi præest, aliàs secus, num. 2 l. 14 tit. 16 part. 1.

METUS qualis esse debeat ad hoc, ut excuset juramentum, ne ad implementum juramenti teneatur, n. 2 l. 29 tit. 11 part. 5. — si sit vanus, et improbabilis, an quis à juramento, quod per talem metum præstitit, debeat petere absolutionem, ibid. — Et quando talis esset justus metus, poterit judex compellere recipientem, ut illud relaxet, in dict. n. 2 l. 29 tit. 11 part. 5. — Et si juramentum metu extortum sit in casibus à lege prohibitis, non obligat ipso jure, dict. n. 2 in fin. — Metus impedit omnem actum, in quo consensus liber desideratur, si justus sit, n. 5 l. 29 tit. 11 part. 5. — Sed an et tunc talis per metum jurans indigeat absolutione, ibid.

— Metus si præbuit causam non appellandi, à quo probari debeat præcessisse, et an tunc necessaria sit protestatio, n. 9 l. 27 t. 23 p. 5. — reverentialis an vitiet matrimonium à filia contractum voluntate patris, n. 5 l. 10 t. 1 p. 4. — Metus quid sit, n. 6 l. 15 t. 2 p. 4. — Et qualis sit ille, qui cadere possit in constantem virum, ibi n. 8. — Metus minor desideratur in muliere, quàm in viro, ibid. in n. 7. — Et qualis sit justus metus, ut per cum matrimonium impediatur, ibid. in n. 9 et 10. — Metus oritur ex justo timore, licet adhuc manus non intulerunt, ibidem in n. 10 dict. 1. 15 tit. 2 part. 4. — justus est, si quis timeat se ad servitutem redigi, n. 11 l. 13 t. 2 in part. 4. — perditionis honorum, an sit justus, n. 11 dict. 1. 15. — Et quid si huic metui postea novus adhaereat consensus expressus, vel tacitus, et an matrimonium convalescat ex spontanea cohabitatione, an verò de novo debeat contrahi, ibidem in n. 15. — Metus terribilis excusat mulierem ab adulterio, et qualis esse debeat, gloss. l. 7 t. 9 part. 4. — an justus esse dicatur quod causatur ex aliquo officio, ut per illud matrimonium non teneat, et an ista præsumptio metus aliàs probationes juvet, n. 12 l. 2 t. 14 part. 4. — quid sit, et fit quoad animum, vis verò fit corpori, n. 1 l. 28 t. 11 part. 5. — et quando excuset occidentem aliquem de mandato tyranni, n. 2 l. 1 et n. 5 l. 8 tit. 8 part. 7.

MILES armatæ militiæ, et miles cœlestis, an excusetur juris ignorantia, n. 5 l. fin. tit. 1 part. 1. — excusetur etiam si peritiores non consuluit, et excusetur juris ignorantia, n. 6 ibidem. — non excusetur ob ignorantiam juris naturalis, n. 8 dict. 1. fin. — Miles solus in lucro subeundo excusetur juris ignorantia, mulier, rusticus, et alii, in damno vitando, num. penult. dict. 1. fin. — venit in consideratione respectu pœnitentiæ injungendæ, n. 8 l. 23 tit. 4 part. 1. — Milites ordinum Sancti Jacobi, et aliarum, an gaudeant privilegio clericali, n. 1 l. 1 tit. 7 part. 1. — ordinum Calatravæ, Alcantaræ, etc. si decedant sine hærede, quis habebit eorum bona, n. 4 l. 4 tit. 21 part. 1. — Miles à militia, id est, duritia dicitur, et quales ad militiam sint eligendi, n. 2 l. 2 tit. 21 part. 2. — utrum possit esse castratus, n. 4 l. 12 tit. 21 part. 2. — an effici possit à Principe ille, quia aliàs est ignobilis, n. 6 l. 2 tit. 21 part. 2. — Milites an alius præter Regem illos creare possit, n. 1 l. 11 tit. 21 part. 2. — Miles creatus si proditor sit, amittit militiam, n. 6 l. 12 t. 21 part. 2. — Idem si publico judicio sit damnatus, ibidem n. 7. — Milites quia à Papa creantur, benedicuntur, qui verò à laico Principe, non, num. 5 l. 14 tit. 21 part. 2. — creati à patris potestate non evadunt, n. 5 l. 16 ibid. — esse debet qui in Regem, vel Imperatorem eligitur, n. 5 per text. ibi, l. 23 t. 21 part. 2. — nostri temporis an gaudeant privilegiis, uti erant antiquitus, n. 1 l. 23 tit. 21 part. 2. — Militibus cadit duplex delictum, unum militare, aliud non militare, n. 1 l. 25 tit. 21 part. 2. — Milites ordinum, an possint habere proprium, et quid in militibus Sancti Jacobi, num. 5 l. 15 tit. 23 part. 2. — recuperantes prædam, quando illam debeant retinere, et quando non, n. 2 l. 26 t. 26 p. 2. — non possunt sine licentia recedere de suis mansionibus, et locis deputatis, n. 6 l. 2 t. 7 p. 5. — et generosi habi-

tantes in aliqua civitate, in qua est litigium super terminis et territorio, quo habita victoria ipsi limites gaudebunt, an ipsi teneantur ante victoriam, et lite pendente ad contributionem, ut lis prosequatur, n. 91. 20 t. 52 p. 5.— ea quæ adquirunt in Regis servitio, sive sit in mari, sive sit in terra illud peculium castrense dicitur, n. 4 leg. 6 t. 17 p. 4.— qui castra, et curiam Regis sequuntur non sunt immunes à pulvere, sudore, et labore, ibidem in num. 6.— terrestres naturales sunt illius loci, ubi militiam receperunt, n. 5 per text. ibi, l. 2 tit. 24 part. 4.— Et an idem dicendum sit in milite cœlesti, ut naturalis dicatur illius loci, ubi habet beneficium, dict. n. 5 dict. l. 2.— Miles creari hodie non potest nisi à Rege, vel Regina, vel de ejus mandato, dict. num. 1 leg. 11 tit. 24 part. 2, et num. 2 l. 1 tit. 25 part. 4.— intra annum non debet à donatore militiæ discedere, et quare, num. 1 l. 7 tit. 25 part. 4.— Et quando sic, ibi n. 4.— Miles creatus immunis est ab oneribus, et honoribus subeundis, dict. n. 1.— qui est in curia Regis, vel in alio quocumque loco in servitio Regis, an gaudeat privilegio militari, n. 1 et 2 in fin. l. 49 tit. 5 part. 5.— Et si ex pecunia militis, quæ est penes tertium, ille tertius rem emerit, an illa res sic empta sit militis, vel ementis, ibid.— Et an tunc requiratur quod talis emens sit procurator, vel negotiorum gestor ipsius militis, ibi.— Miles propriè quis dicatur ad hoc, ut sibi competat privilegium militum, dict. n. 2 in med.— Et an hodie curetur de cæremoniis antiquæ militiæ, ibid.— Milites quod privilegium habeant, quando malitiosè nolunt portagia solvere, n. 16 l. 5 t. 7 part. 5.— nostri temporis vacantes otio, an possint esse conductores, vel locatores, et quid in doctoribus, n. 2 l. 2 tit. 8 part. 5.— an pro aliquo possint fidejuberè, et quid si suo privilegio renuntient, n. 1 l. 2 tit. 12 part. 5.— Miles non convenitur nisi in quantum facere potest, neque compellentur ad cessionem bonorum, n. 6 l. 1 tit. 15 p. 5.— qui potest cessionem bonorum arma emit, an ab eo auferri possint, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 5.— qualiter testamentum facere possit, et de privilegiis militum in testando, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 1 part. 8.— si sit mutus an possit facere testamentum, n. 11 l. 15 tit. 1 part. 6.— si deliquerit, et sit ad mortem condemnatus, an testamentum facere possit, n. 4 et 5 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 6.— potest pro parte temporis decedere testatus, et pro parte intestatus, alius non, num. 3 cum aliis ibi, l. 15 tit. 5 part. 6 per text. ibi.— an possit filio suo emancipato pupillariter substituere, et in quibus talis substitutio valeat, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 6.— quis propriè dicatur, et ut militari privilegio substitutionem compendiosam facere possit, n. 4 l. 12 tit. 5 part. 6.— ex privilegio potest aditam hæreditatem directò substituere, et pro tempore habere unum hæredem, et pro tempore alium, ibid. in n. 17.— armatæ militiæ æquiparatur scholari addiscendi scientiam, n. 9 l. 5 tit. 15 part. 6.— Milites an volentes admittantur ad minorum tutelas, n. 1 l. 5 tit. 17 part. 6.— Et an qui se gerit pro milite, cum illud non sit, puniatur pœna falsi, n. 3 l. 2 tit. 7 part. 7.— Miles si delinquat in crimine militari, vel alio per quem judicem capi, et puniri possit, gloss.

l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7.— Et quod dicatur crimen militare, n. 3, 4 et 5 dict. l. 5 t. 29 part. 7.— Et quid si dubitetur an sit miles, vel non, ibid. in n. 2 dict. l. 5.— Miles occidens, vel aliter delinquens, an per præsidem ad magistratum remitti debeat, vel non, ibid. in n. 5.— Milites qui torqueri possint, vel non, et quando, n. 4 l. 2 per text. ibi, tit. 50 part. 7.

MILITARIS SUBSTITUTIO, vide in verbo SUBSTITUTIO MILITARIS.

MILITARE TESTAMENTUM, vide in verbo TESTAMENTUM MILITARE.

MILITIA de per se non est dignitas, et quare sic dicatur, n. 6 per text. ibi, l. 1 tit. 21 part. 2.— Et unde dicatur, ibi n. 2.— Militia dari non debet pauperi, neque illi, qui patrem, aut matrem maleficos appellavit, n. 1 l. 12 tit. 21 part. 2.— an liberet filium à patris potestate, num. 4 l. 16 tit. 21 p. 2.

MILLENARIUS numerus, et de ejus nobilitate, n. 1 per text. ibi, l. 2 tit. 21 part. 2.

MIMOS, vide de his in verbo REPRESENTANTES.

MINERÆ an sint de regalibus, et de reservatis Principi, n. 15 l. 5 tit. 15 p. 2.— Et quam partem Princeps sibi habere debeat, ubicumque inveniatur, ibid.— Et quid si mercenarius in fundo fodiens, casu fodinam argenti invenit, quam partem ibi habebit, et quid in thesauro, ibid.

MINISTRI, et ministrorum distinctio in ecclesia Dei, à quo fuit instituta, n. 1 l. 2 t. 6 part. 1.— castigando de prælatorum mandato, si excesserint, an prælati teneantur, n. 6 l. 48 tit. 6 part. 1.— communicantes cum domino suo excommunicato, an peccent, et in quibus istud procedat, n. 9 l. 34 tit. 9 part. 1.

MINOR.	Contumax.
Excusatur.	Appellat.
Obligatur, seu ligatur.	Contrahens sponsalia,
Compromittit.	vel matrimonialia.
Constituit procuratorem,	Donat, vel non.
vel constituitur.	Recipiens mutuum.
Jurat, vel non.	Instituitor hæres purè, ad
Restituitur, vel non.	diem, vel sub condi-
Testificat.	tionem.
Læditur, vel damnificatur.	Tutor, seu executor testamenti.
Vendens, vel emens.	Accusatur, vel accusatur, vel torquetur.

MINOR an ligetur legibus, si alleget juris ignorantiam, n. 3 l. final. tit. 1 part. 1.— Minores consuetudinem inducere non possunt, etiamsi pluries factum faciant, gloss. fin. l. 2 tit. 2 part. 1.— Minor an debeat sibi eligere curatorem in judicio, et forma quæ in hoc servatur, n. 2 l. 11 t. 2 part. 5.— si concurrat cum muliere, quod erit potentius privilegium, n. 2 in fin. l. 5 tit. 5 part. 5.— si habeat tutorem, an debeat in ejus propria persona citari, n. 15 l. 2 t. 7 part. 5.— si enormissimè læsus sit, an contravenire possit non obstante suo juramento, et an requiratur, quòd petat absolutionem ab eo, n. 4 l. 59 tit. 18 p. 5.— et in quibus contractibus minorum accedere possit fidejussor, n. 9 d. l. 59 t. 18 part. 5.— et an in venditione rei minoris, sive sit mo-

bilis, sive immobilis, requiratur subhastatio, n. 2 l. 60 tit. 18 part. 5.— Et an ibidem intervenire debeat decretum judicis, et quando, et qualiter, ibid. in n. 8.— Minor utrum petere possit, quòd sententia contra eum lata, quæ transivit in rem judicatam, rescindatur, si instrumenta de novo reperit, n. 9 l. 19 t. 22 part. 5.— Et intra quantum tempus ista reitutio petere debeat, ibid. in n. 11 et 12.— Minores si ad officium eligantur, possunt illud rejicere sine appellatione, n. 2 l. 8 t. 25 part. 5.— Minori invito potest defensor constitui, secus in republica, et ecclesia, n. 5 l. 1 tit. 25 part. 5.— Et ex hoc colligitur differentia inter minorem, et rempublicam, et civitatem, d. n. 5.— Et an minori possit dos per tutorem constitui ex suis rebus immobilibus, sine judicis assensu, n. 1 per illum text. ibi l. 14 t. 11 p. 4.— Et an judicis assensus sit necessarius, si dentur tunc res mobiles, quæ servando servari possunt, et quid in pecunia, ibi in n. 2.— Minor septennio an possit à patre in adoptionem dari, et an possit arrogari, n. 1 per text. ibid. l. 4 tit. 16 part. 4.— sexaginta annis an possit filios generare, n. 4 l. 4 t. 16 p. 4.— an possit à suo tutore, vel curatore adoptari, vel arrogari, n. 1 per text. ibid. l. 6 t. 16 part. 4.— si sit dominus unius servi, si alter dominus servi illum manumittat, an dominus alter, si minor sit, ad idem, vel ad recipiendum pretium compellendus sit, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 4.— quando ex receptione mutui gravetur; et quid si non probetur fuisse versum in ejus utilitatem, licet probetur, quòd erat in instanti necessitate, n. 5 et n. 7 l. 5 tit. 1 part. 5 per illum text. ibi.— Et quid si utilitas non duret, licet à principio utiliter gestum fuit, dict. n. 7 in fin.— Minor qui dixit se patremfamilias, an propter hoc mendacium, ad testimonium mutui compellatur, num. 6 per text. ibi, l. 4 tit. 1 part. 5.— Minoris res in pignus data pro illo, quod fuit versum in ejus utilitatem, etiam sine judicis decreto valet, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 5.— Minor à vendicando alienata repellitur, si pretium in ejus utilitatem versum non restituit, n. 4 l. 9 tit. 2 p. 4.— si habeat pecuniam suam penes alium, si ille ex illa pecunia rem sibi emerit, an talis res sic empta sua sit, n. 3 l. 56 per text. ibi, tit. 5 part. 5.— Et quid in curatore emente ex pecunia sui minoris, vel in alio extraneo, dict. n. 4.— Minor si habeat rem, et Princeps illam alicui donaverit, seu vendiderit; an venditio, sive donatio valeat, et intra quantum tempus pretium talis rei petere debeat, n. 3 l. 55 t. 5 p. 5.— antequam renuntiet beneficio, l. 2 C. de rescind. vendit. an debeat de illo certiorari, n. 12 ad fin. l. 56 t. 5 part. 5.— Minores quod privilegium habeant, si malitiosè fecerint, ut portagia non solvant, n. 16 l. 5 tit. 7 part. 5.— Minor si portagia non solverit, an in eo idem quod in majore dicendum sit, et an sit necessaria reitutio, n. 5 l. 6 ibid.— non videtur circumscriptus, si utatur jure communi, n. 4 in med. l. 8 t. 8 part. 5.— si conduxerit domum, an et quando bona sua ibidem illata sint tacitè hypothecata pro pensione domus, dict. n. 4.— viginti quinque annis, et major quatuordecim si curatorem non habeat, an obligeatur per contractum, vel per stipulationem, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 5.— Et an possit procuratorem constituere ad ea

in quibus ipse obligari posset, dict. n. 5 dict. l. 4.— Et an possit hæreditatem adire, vel repudiare, vel testamentum facere curatore contradicente, dict. n. 5 d. l. 4.— Et an possit deferre juramentum sine curatore, vel alia facere, si illum habeat, dict. n. 5.— Minor, an et quando teneatur solvere expensas factas à negotiorum gestore in re sua, gloss. l. 28 tit. 12 part. 5.— an possit vindicare, quod curator ipsius de pecunia sua emit, vel an illa res sic empta sit minori tacitè hypothecata pro solutione pretii, n. 2 et 4 l. 50 per text. ibi, t. 13 p. 5.— Et qualiter sit facienda solutio minori, ut debitor solvens liberetur, gloss. l. 4 per text. ibi, t. 14 part. 5.— Et an debitor possit appellare à præcepto judicis jubentis solvi minori, et quando, ibid. in n. 4.— Et an solvens minori debeat de hoc facere scripturam, dict. n. 4.— Minor si cum esset major, pecuniam sibi solutam perdidit, ob hoc solvens non tenetur, secus si istud faciat in minori ætate constitutus, ibid. in n. 5.— Et quid si sibi solutum casu fortuito periit, ibid. in n. 6.— Minor an possit cedere bonis, et quando, n. 1 l. 1 t. 15 part. 5.— non potest carcerari pro debito, dict. n. 1 dict. l. 1 tit. 15 part. 5.— si emat à debitore alicujus cum fraude, vel sine ea, an restituet rem, et an sit ei restituendum pretium; et quid si ejus curator fraudem tantum adhibuit, n. 11 l. 7 tit. 15 part. 5.— si per tutorem finita tutela sit illectus blanditiis, an ab eo factum valeat, n. 6 l. 27 tit. 1 part. 6.— si impetret licentiam alienandi rem majoriæ tacito de sua minori ætate, an alienatio teneat, vel non, n. 4 q. 22 et 23 tit. 11 part. 6.— compelli non potest, ut suscipiat curatorem, sed si suscepit cogetur stare sub cura usque ad vigesimum quintum annum, n. 2 l. 13 per text. ibi, tit. 16 part. 6, et ibi n. 3.— Et an pater possit adulto curatorem in suo testamento dare, et an cum causa possit à judice confirmari, n. 5 et 5 dict. l. 15.— Sed an confirmabitur, etiamsi adultus cui datus est, nolit curatorem habere, dict. n. 5.— Minor sine tutoris, vel curatoris sui auctoritate se obligare, vel aliqua facere non potest, n. 5 cum aliis ibid. l. 17 tit. 16 part. 6.— in quo loco, et cum quibus personis educari, et nutrirì debeat, gloss. l. 19 per text. ibi, t. 16 part. 6.— qualiter à tutore ali debeat, et an si redditus non sufficientiant, possit manum extendere ad proprietatem, gloss. l. 20 ibid. per illum text.— tenetur curatori suo solvere, quod pro eo alimentando de suo expendit, n. 4 dict. l. 20 per illum text.— si impetravit veniam ætatis, an contra eum currat præscriptio, neque possit restitui, dict. n. 1 l. 9 tit. 19 part. 6.— Et quid si præscriptio talis cœpta fuit cum defuncto, ibid. in n. 5.— Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, et à quo tempore incipiat currere quadriennium, ibid. in n. 6, et in n. 7.— Minor an possit aliquem reptare, n. 4 l. 2 t. 5 p. 7.— in cujus domo falsa moneta fuit fabricata, an per hoc domum perdat, et qualiter tunc ejus tutor teneatur, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 7 part. 7.— Minores quatuordecim annorum, si dominis non succurrant, an puniantur aliqua pœna, n. 6 l. 16 per text. ibi, tit. 8 p. 7.— Minor an injuriare, vel injurari possit, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 9 part. 7.— si per vim propria auctoritate